

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 lipca 2022 roku

sprawy z powództwa S. T.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda S. T. kwotę 26 299,38 zł (dwadzieścia sześć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 38/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22.06.2019r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1 146,54 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści sześć złotych 54/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16.09.2020r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda S. T. kwotę 4 882,26 zł (cztery tysiące osiemset osiemdziesiąt dwa złote 26/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

IV. Nakazuje pobrać od powoda S. T. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 263,18 zł (dwieście sześćdziesiąt trzy złote 18/100) tytułem zwrotu wydatków na opinię biegłego.

V. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 881,09 zł (osiemset osiemdziesiąt jeden złoty 09/100) tytułem zwrotu wydatków na opinię biegłego.

UZASADNIENIE

S. T. wytoczył powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. o zapłatę:

- kwoty 34 920,49 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty – tytułem brakującej części odszkodowania,

- kwoty 1 146,54 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu – tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od wypłaconych po terminie kwot odszkodowania.

Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że strony łączyła zawarta w dniu 22 grudnia 2018 roku umowa ubezpieczenia gospodarstwa rolnego, stwierdzona polisą nr (...). Ubezpieczenie obejmowało: budynki wchodzące w skład gospodarstwa od ognia i innych zdarzeń losowych w wariantcie podstawowym i rozszerzonym, obowiązkowe ubezpieczenie OC rolników, ubezpieczenie OC w życiu prywatnym, ubezpieczenie mienia w gospodarstwie (w tym: ruchomości domowe, budowle, sprzęt rolniczy, ziemiopłody, materiały i zapasy) oraz ubezpieczenie zwierząt gospodarskich. Do umowy zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia Gospodarstwa Rolnego (...) ((...)). W nocy z 20 na 21 maja 2019 roku, na skutek przejścia deszczu nawalnego, uszkodzeniu uległo mienie należące do powoda, tj. budynek inwentarski, magazynowy, garaż, ruchomości w postaci sprzętu rolniczego, bydła, a także płodów rolnych i mieszanek paszowych. W dniu 21 maja 2019 roku powód zawiadomił ubezpieczyciela o szkodzie. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady. Nie kwestionował szkody ani okoliczności jej powstania. Sporu między stronami nie budził rozmiar szkody, a jedynie wysokość należnego powodowi odszkodowania.

W toku likwidacji szkody powód sukcesywnie uzupełniał dokumentację na każde żądanie ubezpieczyciela, co skutkowało częściowymi dopłatami do odszkodowania. Ostatecznie ubezpieczyciel pokrył szkodę do łącznej wysokości 72 307,54 zł:

- decyzją z 18.06.2019r. – przyznał i wypłacił powodowi 19 463,06 zł,

- decyzją z 30.09.2019r. – przyznał i wypłacił powodowi 44 816,49 zł,

- decyzją z 31.12.2019r. – przyznał i wypłacił powodowi 8 028,99 zł.

Powód wskazał, że kwestionuje, uznając za zaniżone, kwoty odszkodowania przyznane przez ubezpieczyciela z tytułu:

1. zniszczenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony – ubezpieczyciel przyjął cenę 700 zł za 1 tonę zboża i po odjęciu franszyzy redukcyjnej 10% przyznał i wypłacił powodowi 15 309,00 zł,
2. uszkodzenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkującego 40% obniżeniem jego wartości – ubezpieczyciel przyjął cenę 700 zł za 1 tonę zboża oraz 40% ubytek wartości pokarmowej i po odjęciu franszyzy redukcyjnej 10% przyznał i wypłacił powodowi 17 199,00 zł,
3. całkowitego zniszczenia jednostki końcowej z pompą mleczną – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił 3 625,00 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%,
4. zniszczenia elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił 1 932,45 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%,
5. zniszczenia elementów dojarki rurociągowej typu „rybia ość” – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił 2 471,54 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%.

Powód podniósł, że na zamieszkiwanym przez niego obszarze cena za 1 tonę mieszanki zbożowej kształtuje się na poziomie 900 zł, a nie 700 zł. Wskazał, że całkowite zniszczenie jednostki końcowej z pompą mleczną wiązało się z koniecznością zakupu przez niego nowej jednostki za kwotę 17 835 zł oraz z przezwojeniem silnika pompy mlecznej za kwotę 1 950 zł. Na skutek zniszczenia elementów schładzarki do mleka (sprężarki, motoreduktora, sterownika mycia, regulatora, pompy oraz zaworu), poniósł wydatek w kwocie 14 400 zł. Natomiast na skutek zniszczenia elementów dojarki rurociągowej typu „rybia ość” (sterownika mycia, pompy, silnika trójfazowego, czujnika poziomu, styczników, wentylatora, elektrozaworów, wyłącznika naprądowego i wyłącznika sił) i uszkodzenia instalacji elektrycznej w obrębie dojarki, łącznie z kosztami serwisu, poniósł wydatek w kwocie 17 699,52 zł (14 779,99 zł + 2 889,53 zł).

Z uwagi na powyższe powód wskazał, że niniejszym pozwem dochodzi brakującej części odszkodowania w kwocie:

1. 4 374,00 zł – z tytułu zniszczenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony (24,3t x 900 zł - 10% = 19 683 zł – 15 309 zł = 4 374 zł),
2. 4 914,00 zł – z tytułu uszkodzenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkującego 40% obniżeniem jego wartości (40% x 900 zł = 360 zł x 68,25t - 10% = 22 113 zł - 17 199 zł = 4 914 zł),
3. 16 160,00 zł – z tytułu całkowitego zniszczenia jednostki końcowej z pompą mleczną (17 835 zł + 1 950 zł = 19 785 zł - 3 625,00 zł = 16 160 zł),
4. 12 467,55 zł – z tytułu zniszczenia elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej (14 400 zł - 1 932,45 zł = 12 467,55 zł),
5. 15 227,98 zł – z tytułu zniszczenia elementów dojarki rurociągowej typu „rybia ość” (17 699,52 zł - 2 471,54 zł = 15 227,98 zł).

Powód wskazał, że niniejszym pozwem dochodzi również skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od wypłaconych po terminie kwot odszkodowania w łącznej wysokości 1 146,54 złotych, tj. kwoty 850,90 zł od kwoty 44 816,49 zł (od 22.06.2019r. do 01.10.2019r., to jest do dnia nadania przez ubezpieczyciela decyzji z 30.09.2019r.) oraz kwoty 295,64 zł od kwoty 8 028,99 zł (od 22.06.2019r. do 02.01.2020r., to jest do dnia nadania przez ubezpieczyciela decyzji z 31.12.2019r.)

Pozwana (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że przyznała i wypłaciła powodowi stosowne odszkodowanie w łącznej wysokości 72 307,54 zł z tytułu szkody w mieniu powstałej na skutek zdarzenia z dnia 21 maja 2019 roku. W pozostałym zakresie roszczenia powoda nie zostały uwzględnione z uwagi na brak ich wykazania, względnie brak związku tych roszczeń ze zdarzeniem z dnia 21 maja 2019 roku. W ocenie pozwanej, żądania powoda wykraczają poza rzeczywisty zakres szkody oraz wykraczają poza treść łączącej strony umowy ubezpieczenia. Pozwana wskazała, że w odniesieniu do uszkodzonych urządzeń główne różnice wynikają z rozbieżności cen w materiałach – z tym co na przedłożonej przez powoda fakturze i z tym co w serwisach on-line. Ceny na fakturach są znacznie wyższe, a powód w żaden sposób nie wyjaśnił tych rozbieżności. Na tej podstawie pozwana uznała, że faktury te są błędne i nie odzwierciedlają rzeczywistej szkody doznanej przez powoda. W pozostałym zakresie pozwana przyjęła, zgodnie z treścią umowy ubezpieczenia, średnie ceny obowiązujące na dane towary/środki produkcji i przy uwzględnieniu stopnia zużycia.

Sąd ustalił, co następuje:

S. T. jest właścicielem gospodarstwa rolnego położonego we wsi (...) w gminie B.. (bezsporne)

W dniu 22 grudnia 2018 roku S. T. zawarł z (...) Spółką Akcyjną V. (...) z siedzibą w W. umowę ubezpieczenia gospodarstwa rolnego, obejmującą okres od 1 stycznia 2019 roku do 31 grudnia 2019 roku, stwierdzoną polisą o numerze (...).

Ubezpieczeniem objęte zostało: budynki wchodzące w skład gospodarstwa od ognia i innych zdarzeń losowych w wariantcie podstawowym i rozszerzonym, obowiązkowe ubezpieczenie OC rolników, ubezpieczenie OC w życiu prywatnym, mienie w gospodarstwie rolnym od ognia i innych zdarzeń losowych (w tym m.in.: ruchomości domowe, budowle, sprzęt rolniczy, ziemiopłody, materiały i zapasy) oraz zwierzęta gospodarskie od ognia i innych zdarzeń losowych. Do umowy ubezpieczenia zastosowanie miały Ogólne warunki ubezpieczenia gospodarstwa rolnego (...) ((...)).

Zgodnie z § 14 ust. 2 pkt 10, 12 i 13 Ogólnych warunków ubezpieczenia, wysokość odszkodowania dla sprzętu rolniczego ustala się według wartości rzeczywistej, a dla materiałów i zapasów oraz ziemiopłodów według wartości rynkowej.

Ustalając wysokość należnego odszkodowania za szkodę, z kwoty odpowiadającej wartości szkody ubezpieczyciel potrąca franszyzę redukcyjną w wysokości dla materiałów i zapasów oraz ziemiopłodów – 10% wartości szkody, nie mniej niż 200 złotych (§ 14 ust. 4 pkt 3 Owu).

(dowód: umowa ubezpieczenia k. 17-19; ogólne warunki ubezpieczenia gospodarstwa rolnego k. 20-34)

W nocy z 20 na 21 maja 2019 roku, na skutek przejścia deszczu nawalnego, uszkodzeniu uległo mienie należące do powoda, tj. budynek inwentarski, magazynowy, garaż, ruchomości w postaci sprzętu rolniczego, bydła, a także płodów rolnych i mieszanek paszowych, w tym:

1. zniszczeniu uległa mieszanka zbożowa owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony,
2. uszkodzeniu uległa mieszanka zbożowa owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkująca 40% obniżeniem jej wartości,
3. całkowitemu zniszczeniu uległa jednostka końcowa z pompą mleczną,
4. zniszczeniu uległy elementy schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej (sprężarka, motoreduktor, sterownik mycia, regulator, pompa, zawór),
5. zniszczeniu uległy elementy dojarki rurociągowej typu „rybia ość” (sterownik mycia, pompa, silnik trójfazowy, czujnik poziomu, stycznik, wentylator, elektrozawór, wyłącznik nadprądowy, wyłącznik sił).

(okoliczności bezsporne)

S. T. w dniu 21 maja 2019 roku zawiadomił o szkodzie (...) Spółkę Akcyjną V. (...) z siedzibą w W..

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody i przyznał oraz wypłacił powodowi łącznie 72 308,54 złotych tytułem odszkodowania, w tym:

- decyzją z dnia 18.06.2019r. – kwotę 19 463,06 zł,
- decyzją z dnia 30.09.2019r. – kwotę 44 816,49 zł,
- decyzją z dnia 31.12.2019r. – kwotę 8 028,99 zł.

W odniesieniu do szkody z tytułu:

1. zniszczenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony – ubezpieczyciel przyjął cenę 700 zł za 1 tonę zboża i po odjęciu franszyzy redukcyjnej 10% przyznał i wypłacił S. T. kwotę 15 309,00 zł,
2. uszkodzenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkującego 40% obniżeniem jego wartości – ubezpieczyciel przyjął cenę 700 zł za 1 tonę zboża oraz 40% ubytek wartości pokarmowej i po odjęciu franszyzy redukcyjnej 10% przyznał i wypłacił S. T. kwotę 17 199,00 zł,
3. całkowitego zniszczenia jednostki końcowej z pompą mleczną – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił S. T. kwotę 3 625,00 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%,
4. zniszczenia elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił S. T. kwotę 1 932,45 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%,
5. zniszczenia elementów dojarki rurociągowej typu „rybia ość” – ubezpieczyciel przyznał i wypłacił S. T. kwotę 2 471,54 zł przyjmując zużycie sprzętu na poziomie 75%.

(bezsporne, dowód: potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o szkodzie k. 34; decyzja ubezpieczyciela z 21.05.2019r. k. 35; decyzja ubezpieczyciela z 30.09.2019r. k. 69-70; decyzja ubezpieczyciela z 31.12.2019r. k. 115-117)

Średnia wartość tony mieszanki owsa i jęczmienia w proporcji 50/50 dla województwa (...) w 2019 roku wynosiła 199,20 złotych.

Na dzień powstania szkody, wartość nowej jednostki końcowej z pompą mleczną do systemu udojowego wynosiła 17 835,00 zł. Stopień zużycia jednostki końcowej z pompą mleczną, która uległa całkowitemu zniszczeniu na skutek zdarzenia z 21 maja 2019 roku wynosił 10%. Koszt usługi i materiałów niezbędnych do przezwojenia silnika pompy mlecznej wraz z wymianą 3 łożysk wyniósł 750,00 zł.

Na dzień powstania szkody, wartość nowych elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej w postaci: sprężarka, motoreduktor, sterownik mycia, regulator, pompa, zawór, wynosiła łącznie 9 533,55 zł. Okres użytkowania schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej, której elementy uległy zniszczeniu wskutek zdarzenia z 21 maja 2019 roku, wynosił na dzień powstania szkody 17 lat, a stopień jej zużycia fizycznego wynosił 50%.

Na dzień powstania szkody, wartość nowych części do dojarki rurociąkowej typu „rybia ość” (sterownik mycia, pompa, silnik trójfazowy, czujnik poziomu, stycznik, wentylator, elektrozawór, wyłącznik nadprądowy, wyłącznik sił) wynosiła łącznie 8 444,20 zł. Okres użytkowania dojarki rurociąkowej typu „rybia ość”, której elementy uległy zniszczeniu wskutek zdarzenia z 21 maja 2019 roku, wynosił na dzień powstania szkody 17 lat, a stopień jej zużycia fizycznego wynosił 50%.

(dowód: zeznania świadka J. S. k. 196-196v; opinia biegłego sądowego z zakresu mechaniki rolnictwa k. 219-236; oświadczenie z 12.08.2019r. k. 42; faktura nr (...) z dnia 04.06.2019r. k. 43; faktura nr (...) z dnia 07.06.2019r. k. 44; informacja k. 72; oświadczenie z 25.10.2019r. k. 74; faktura z dnia 01.09.2015r. k. 78; protokół wykonania ekspertyzy z 03.06.2019r. k. 49; faktura nr (...) z dnia 03.06.2019r. k. 48; informacja k. 73; faktury za naprawę k. 76 i 79; protokół wykonania ekspertyzy z 03.06.2019r. k. 51; faktura nr (...) z dnia 03.06.2019r. k. 50; informacja k. 73; faktury za naprawę k. 75 i 77; ocena techniczna urządzeń udojowych k. 80-109)

Sąd zważył, co następuje:

Pozwana nie kwestionowała, że w dacie przedmiotowego zdarzenia łączyła ją z powodem umowa ubezpieczenia gospodarstwa rolnego zawarta 22 grudnia 2018 roku, stwierdzona polisą o numerze (...), w związku z czym obowiązana jest do naprawienia powstałej w wyniku tego zdarzenia szkody.

W sprawie bezspornie ustalono, że na skutek zdarzenia z dnia 21 maja 2019 roku powód poniósł szkodę z tytułu m.in.:

1. zniszczenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony,
2. uszkodzenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkującej 40% obniżeniem jej wartości,
3. całkowitego zniszczenia jednostki końcowej z pompą mleczną,
4. zniszczenia elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej,
5. zniszczenia elementów dojarki rurociąkowej typu „rybia ość”.

Spór koncentrował się na ustaleniu wartości rynkowej tony mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia, stopnia zużycia ww. sprzętu rolniczego, rzeczywistej wartości (na datę powstania szkody) zniszczonej jednostki końcowej z pompą mleczną oraz zniszczonych elementów schładzarki do mleka i dojarki rurociąkowej, a w konsekwencji na ustaleniu wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Na wniosek strony powodowej, Sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki rolnictwa, w celu ustalenia ww. wartości i stopnia zużycia przedmiotowego sprzętu rolniczego.

Biegły S. D. w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził, że średnia wartość tony mieszanki owsa i jęczmienia w proporcji 50/50 dla województwa (...) w 2019 roku wynosiła 919,20 złotych.

Odnosnie jednostki końcowej z pompą mleczną, biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się oświadczenie firmy naprawczej (k. 42), do której w dniu 24 maja 2019 roku powód dostarczył do naprawy jednostkę końcową z pompą mleczną i z oświadczenia tego wynika, że w sprzęcie tym na skutek zdarzenia z 21 maja 2019 roku doszło do zniszczenia silnika elektrycznego oraz pompy mlecznej i stwierdzono, iż sprzęt ten nie nadaje się do naprawy ani regeneracji, w związku z czym powód w dniu 4 czerwca 2019 roku dokonał zakupu nowej jednostki końcowej z pompą mleczną do systemu udojowego. Zakup udokumentowany jest fakturą nr (...) z dnia 04.06.2019r. na kwotę 17 835,00 zł (k. 43). Przesłuchany w sprawie w charakterze świadka J. S. potwierdził, że „jednostka końcowa z pompą mleczną była w całości wymieniona poza obudową (...)” (k. 196v). Mając powyższe na uwadze biegły przyjął, że na dzień powstania szkody wartość jednostki końcowej z pompą mleczną do systemu udojowego wynosiła 17 835,00 zł. Ponadto biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się informacja (k. 72), z której wynika, że przedmiotowa jednostka została całkowicie wymieniona 1 września 2015 roku i była konserwowana w marcu 2019 roku, to jest dwa miesiące przed powstaniem szkody, co wynika z oświadczenia z dnia 25 października 2019 roku (k. 74) i z faktury z dnia 1 września 2015 roku (k. 78). Mając powyższe na uwadze biegły stwierdził, że okres użytkowania przedmiotowej jednostki końcowej z pompą mleczną wynosił około 3 lata i 9 miesięcy. Urządzenie było w stanie bardzo dobrym, tj. niewiele gorszym od nowego, w pełni zdadne do wykorzystania i niewykazujące w sposób jawny potrzeby naprawy. Dlatego stopień jego zużycia biegły ocenił na 10%.

Odnosnie zniszczonych elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej, biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się „protokół wykonania ekspertyzy” z dnia 3 czerwca 2019 roku (k. 49), w którym wyszczególniono wymienione w tym urządzeniu elementy, użyte materiały i podzespoły oraz oświadczenie co do przyczyn wymiany i naprawy tych części. Zakup udokumentowany jest fakturą nr (...) z dnia 3 czerwca 2019 roku (k. 48). Przesłuchany w sprawie w charakterze świadka J. S. potwierdził fakt wymiany elementów schładzarki do mleka (k. 196v). Mając powyższe na uwadze biegły przyjął, że zostały zakupione przez powoda nowe elementy schładzarki wymienione w ww. „protokole wykonania ekspertyzy”, których łączna wartość na dzień powstania szkody wynosiła 9 533,55 zł. Ponadto biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się informacja (k. 73), że w gospodarstwie powoda w 2002 roku zamontowana została nowa kompletna schładzarka do mleka i urządzenie te było regularnie serwisowane. Urządzenie te było również naprawiane – sprężarka w dniu 1 lipca 2017 roku (k. 76), schładzarka w dniu 8 lipca 2010 roku (k. 79). Wobec powyższego biegły przyjął, że okres użytkowania przedmiotowych elementów schładzarki do mleka wynosił na dzień powstania szkody 17 lat. W ocenie biegłego przedmiotowe urządzenie było w stanie zadowalającym, którego stopień zużycia wynosił 50%.

Odnosnie zniszczonych elementów dojarki rurociąkowej typu „rybia ość”, biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się „protokół wykonania ekspertyzy” z dnia 3 czerwca 2019 roku (k. 51), w którym wyszczególniono wymienione w tym urządzeniu elementy, użyte materiały i podzespoły oraz oświadczenie co do przyczyn wymiany i naprawy tych części. Zakup udokumentowany jest fakturą nr (...) z dnia 3 czerwca 2019 roku (k. 50). Przesłuchany w sprawie w charakterze świadka J. S. potwierdził fakt wymiany elementów dojarki rurociąkowej (k. 196v). Mając powyższe na uwadze biegły przyjął, że zostały zakupione przez powoda nowe elementy dojarki rurociąkowej wymienione w ww. „protokole wykonania ekspertyzy”, których łączna wartość na dzień powstania szkody wynosiła 8 444,20 zł. Ponadto biegły wskazał, że w aktach sprawy znajduje się informacja (k. 73), że w gospodarstwie powoda w 2002 roku zamontowana została nowa kompletna dojarka rurociąkowa typu „rybia ość” i urządzenie te było regularnie serwisowane. Urządzenie te było również naprawiane – dojarka w dniu 1 czerwca 2018 roku (k. 75), pompa próżniowa w dniu 9 grudnia 2016 roku (k. 77). Z akt sprawy wynika również, że przedmiotowe urządzenie było poddawane okresowej ocenie w latach 2003-2019 (k. 80-109). Z atestów, w szczególności z 2019 roku, wynika, że urządzenie te było w pełni sprawne technicznie i spełniało wymagane normy. Wobec powyższego biegły przyjął, że okres

użytkowania przedmiotowych elementów dojarki rurociągowej wynosił na dzień powstania szkody 17 lat. W ocenie biegłego przedmiotowe urządzenie było w stanie zadowalającym, którego stopień zużycia wynosił 50%.

Sąd w pełni podzielił opinię sporządzoną na potrzeby niniejszej sprawy przez biegłego S. D.. Opinia została sporządzona w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Jest rzetelna, zaś argumenty w niej wymienione świadczą o jej fachowości. Biegły przekonująco opisał poczynione przez siebie spostrzeżenia i ustalenia oraz dostatecznie uzasadnił swoje stanowisko. W prawdzie pełnomocnik powoda wniósł zarzuty do opinii biegłego, jednak pomimo wezwania nie uiszczył zaliczki na poczet wydatków związanych z dopuszczeniem dowodu z opinii uzupełniającej biegłego, dlatego Sąd dowód ten pominął.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie ma zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c.

Zasadą jest, że naprawienie szkody przez ubezpieczyciela polega na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej pozwalającej na przywrócenie stanu poprzedniego. Z tej zasady, wyrażonej w art. 363 § 1 k.c., a ponadto z podstawowej normy art. 361 § 2 k.c. wynika również, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej. Do wydatków tych należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy. Odmienny pogląd prowadziłby do niemożliwego do przyjęcia wniosku, że w sytuacji, gdy uszkodzona została rzecz już częściowo używana, to ciężar jej przywrócenia do stanu poprzedniego spoczywa częściowo na poszkodowanym. Do takiego obciążenia poszkodowanego nie ma uzasadnionej podstawy prawnej. Przywrócenie bowiem rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów i materiałów, to poniesione na to wydatki wchodzą w skład kosztu naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego, a w konsekwencji wydatki te w ostatecznym wyniku obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.10.1972r. w sprawie II CR 425/72, LEX nr 1520).

Reasumując, w oparciu o wyliczenia biegłego i na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 § 1 k.c., Sąd zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda kwotę 26 299,38 złotych tytułem brakującej części odszkodowania, w tym:

- kwotę 4 374,00 zł – z tytułu zniszczenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 24,3 tony ($24,3t \times 900 \text{ zł} - 10\% = 19\,683 \text{ zł} - 15\,309 \text{ zł} = 4\,374 \text{ zł}$),
- kwotę 4 914,00 zł – z tytułu uszkodzenia mieszanki zbożowej owsa i jęczmienia o wadze 68,25 tony skutkującego 40% obniżeniem jego wartości ($40\% \times 900 \text{ zł} = 360 \text{ zł} \times 68,25t - 10\% = 22\,113 \text{ zł} - 17\,199 \text{ zł} = 4\,914 \text{ zł}$),
- kwotę 12 426,50 zł – z tytułu zniszczenia jednostki końcowej z pompą mleczną ($17\,835 \text{ zł} - 10\% = 16\,051,50 \text{ zł} - 3\,625 \text{ zł} = 12\,426,50 \text{ zł}$),
- kwotę 2 834,32 zł – z tytułu zniszczenia elementów schładzarki do mleka cysterny JAPY samomyjącej ($9\,533,55 \text{ zł} - 50\% = 4\,766,77 \text{ zł} - 1\,932,45 \text{ zł} = 2\,834,32 \text{ zł}$),
- kwotę 1 750,56 zł – z tytułu zniszczenia elementów dojarki rurociągowej typu „rybia ość” ($8\,444,20 \text{ zł} - 50\% = 4\,222,10 \text{ zł} - 2\,471,54 \text{ zł} = 1\,750,56 \text{ zł}$),

wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 22 czerwca 2019 roku (albowiem w dniu 21 czerwca 2019 roku upłynął 30-dniowy termin na spełnienie świadczenia liczony od dnia zawiadomienia pozwanej o szkodzie, tj. od dnia 21 maja 2019 roku) do dnia zapłaty i oddalił w pozostałym zakresie powództwo o zapłatę brakującej części

odszkodowania. Nadto, na podstawie art. 817 § 1 k.c. i art. 482 § 1 k.c. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną kwotę 1 146,54 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od wypłaconych po terminie kwot odszkodowania, tj. 850,90 zł od kwoty 44 816,49 zł (od 22.06.2019r. do 01.10.2019r., to jest do dnia nadania przez ubezpieczyciela decyzji z 30.09.2019r.) oraz 295,64 zł od kwoty 8 028,99 zł (od 22.06.2019r. do 02.01.2020r., to jest do dnia nadania przez ubezpieczyciela decyzji z 31.12.2019r.) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w przedmiotowej sprawie (16 września 2020 roku) do dnia zapłaty.

O kosztach procesu, wobec jedynie częściowego uwzględnienia żądań pozwu, Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wygranie sprawy przez powoda w 77%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 7 421,00 złotych, na co składają się: kwota 1 804 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 2 000 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Zatem 77% ze wskazanej kwoty wynosi 5 714,17 złotych. Z kolei koszty poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie 3 617 złotych, na co składa się: kwota 3 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Pozwana wygrała sprawę w 23%, stąd należna jej kwota wynosi 831,91 złotych. Sąd dokonał kompensacji kosztów i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 4 882,26 złotych (5 714,17 zł – 831,91 zł).

Koszt wynagrodzenia biegłego, który sporządził opinię na potrzeby niniejszej sprawy, wyniósł 3 144,27 złotych i do kwoty 2 000 złotych pokryty został z wpłaconej przez powoda zaliczki, zaś do kwoty 1 144,27 zł tymczasowo pokryty został ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Dlatego na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), biorąc pod uwagę wynik sprawy, Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku od powoda kwotę 263,18 złotych (1 144,27 zł x 23%) i od pozwanej kwotę 881,09 zł (1 144,27 zł x 77%).